

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8Ek/720/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120280122
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Hruška
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120280122.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej: J.. A. J., Q.. XX.XX.XXXX, bytom U. S. XX, XXX XX U. S., zák. zast. H.. X. T., Q.. XX. XX. XXXX, bytom U. S. XX, XXX XX U. S., práv. zast. Mgr. René Nguyen, advokát, Moyzesova 471/1, 958 01 Partizánske, IČO: 50 152 289 proti povinnému: W. J., Q.. XX.XX.XXXX, U. T. XXX, XXX XX T., o vymoženie výživného s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom H.. S. U., so sídlom exekútorského úradu U..Y.. W. X, XXX XX W., pod sp. zn.: XXXEX XXX/XX o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa §61I ods. 3 Exekučného poriadku zamietá.
- II. Súd povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznáva.
- III. Súd oprávnenej voči povinnému priznáva nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 61,23 Eur, ktoré budú v prospech oprávnenej vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Oprávnená sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 21.04.2020, domáhala od povinného vymoženiu výživného s príslušenstvom, na základe exekučného titulu - rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 23CoP/55/2019, zo dňa 18.03.2020, právoplatného a vykonateľného dňa 06.04.2020.
2. Poverením zo dňa 13.05.2020 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora H.. S. U., so sídlom exekútorského úradu U..Y.. W. X, XXX XX W., (ďalej len „súdny exekútor“), ktorý ju vedie pod sp.zn. XXXEX XXX/XX.
3. Súdny exekútor vydal dňa 15.05.2020 upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému doručené dňa 22.05.2020. Návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 05.06.2020 bol podaný na poštovú prepravu dňa 11.06.2020 a doručený súdnemu exekútorovi dňa 12. 06. 2020.
4. Povinný sa návrhom na zastavenie exekúcie zo dňa 05.06.2020, doručeným poverenému súdnemu exekútorovi dňa 12.06.2020 v spojení s opraveným návrhom na zastavenie exekúcie zo dňa 05.06.2020, doručeným poverenému súdnemu exekútorovi dňa 23.10.2020, keď súd uznesením sp.zn. 8Ek/720/2020 zo dňa 06.10.2020 vyzval povinného na odstránenie väd podania zo dňa 05.06.2020, domáha zastavenia exekúcie z dôvodu (i) rozporu vymáhanej sumy s návrhom na začatie exekúcie, keď návrhom sa domáha oprávnená vymoženiu pohľadávky 2 579,00 Eur, opakovanej dávky 200,00 Eur od 4/2020 a trov právneho zastúpenia vo výške 132,45 Eur, upovedomením o začatí exekúcie sa však povinnému ukladá povinnosť zaplatiť zameškané výživné vo výške 2 679,00 Eur (bez uvedenia, o výživné za aké obdobie má ísť), bežné výživné vo výške 100,00 Eur za 5/2020, bežné výživné vo výške 200,00 Eur mesačne od 6/2020 vždy k 15. dňu v mesiaci, a trovy právneho zastúpenia v exekúcii

vo výške 132,45 Eur; (ii) pre existenciu iného dôvodu, ktorý nastal po právoplatnosti exekučného titulu, keď povinný poukázal na to, že proti exekučnému titulu podal dovolanie, ktorým sa domáha zrušenia exekučného titulu a súčasne podal na Okresnom súde Komárno návrh na neodkladné opatrenie, ktorým žiada súd dočasne zmeniť splatnosť výživného v dôsledku mimoriadnych okolností, ktoré v dôsledku opatrení štátu zredukovali jeho príjem na štátnu kompenzačnú dávku. Povinný ďalej ako dôvod zastavenia exekúcie uviedol, že dňa 12.03.2020 (po právoplatnosti exekučného titulu) zaplatil k rukám matky oprávnenej (spolu na obe deti - A. G. S. J.) sumu 570,00 Eur, v apríli a v máji po 100,00 Eur, a preto podľa povinného v tejto časti nie je vymáhaný nárok opodstatnený. Súčasne povinný pre prípad, že exekúcia nebude zastavená požiadal, aby súdny exekútor rozhodol o povolení odkladu exekúcie na dobu 6 kalendárnych mesiacov so súhlasom oprávnenej, alebo na dobu 3 mesiacov bez súhlasu oprávnenej z dôvodov, že je fyzickou osobou, jeho jediným zdrojom príjmu je príjem zo živnosti, ktorej prevádzkovanie bolo v dôsledku opatrení súvisiacich s prevenciou šírenia ochorenia COVID 19 zastavené, a preto bez vlastnej viny nedosahoval žiadny príjem. Z uvedených dôvodov by pre neho alebo príslušníkov jeho rodiny vykonanie exekúcie mohlo mať zvlášť nepriaznivé následky. Povinný tiež namietol, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sa vymáhajú, nie sú účelne vynaloženými trovami právneho zastúpenia, nakoľko právny zástupca podal v rovnaký deň na vymáhanie dva samostatné návrhy na základe rovnakého exekučného titulu, aj keď bolo možné podať návrh na vykonanie exekúcie v mene oboch oprávnených detí v jednom podaní.

5. Oprávnená vo vyjadrení zo dňa 01. 07. 2020 k návrhu povinného na zastavenie exekúcie prostredníctvom právneho zástupcu k námietke povinného ohľadom rozporu vymáhanej sumy s návrhom na začatie exekúcie uviedla, že v zmysle výroku II. rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23CoP/55/2019 povinný bol zaviazaný na platenie bežného výživného v sume 200,00 Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci, vopred k rukám matky - zákonného zástupcu oprávnenej s tým, že zaostalé ročné výživné za obdobie od 02.05.2017 do 29.02.2020 vo výške 2 579,00 Eur sa otcovi povolilo splácať mesačne sumou 100,00 Eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Po právoplatnosti uvedeného rozhodnutia súdu (06.04.2020) povinný mal uhradiť bežné výživné dňa 15.04.2020 v sume 200,00 Eur a splátku zaostalého ročného výživného v sume 100,00 Eur (zo sumy 2 579,00 Eur). Nakoľko povinný uhradil titulom bežného výživného sumu 100,00 Eur za mesiac apríl namiesto 200,00 Eur, a neuhradil splátku zaostalého ročného výživného v sume 100,00 Eur, dostal sa do omeškania s úhradou bežného výživného v sume 100,00 Eur za mesiac apríl, a stratil výhodu splátok uhrádzať zaostalé bežné výživné, ktoré sa dňom 16.04.2020 stalo splatným v celej sume 2 579,00 Eur, t.j. ku dňu podania návrhu je zaostalé výživné v sume 2 679,00 Eur (100,00 Eur + 2 579,00 Eur). Pohľadávka bola teda v upovedomení o začatí exekúcie vyčíslená správne. Takisto je správne vyčíslené bežné výživné v sume 100,00 Eur za mesiac 5/2020, nakoľko povinný po podaní návrhu na exekúciu uhradil titulom výživného za tento mesiac iba 100,00 Eur namiesto 200,00 Eur a takisto je v súlade s vykonateľným rozhodnutím Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23CoP/55/2019 vyčíslené bežné výživné za nasledujúce obdobie od 6/2020 v sume 200,00 Eur. Výživné za mesiac marec 2020 nie je predmetom exekučného konania, teda námietky povinného v tomto smere sú irelevantné. Trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené oprávnene z hodnoty sporu v čase podania návrhu (2 579,00 Eur) v zmysle § 10 ods. 4 s poukazom na § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Oprávnený ďalej poukázal na to, že ani samotné podanie dovolania zo strany povinného, o ktorom nemá vedomosť, nie je takou okolnosťou, ktorá by mala viesť k zastaveniu alebo k odkladu exekúcie, najmä pokiaľ sa jedná o výživu maloletého dieťaťa, ktorá by zastavením exekúcie mohla byť vážne ohrozená a návrh na rozhodnutie neodkladným opatrením bol Okresným súdom Komárno zamietnutý ako nedôvodný uznesením sp. zn. 11P/22/2020 zo dňa 26.05.2020, ktoré rozhodnutie bolo povinnému v čase podania návrhu na zastavenie exekúcie už známe. Vo vzťahu k námietkam povinného, že vykonanie exekúcie mohlo mať pre neho alebo príslušníkov rodiny zvlášť nepriaznivé následky, oprávnená uviedla, že povinný tieto následky nešpecifikoval, avšak povinný zasielal oprávnenej množstvo sms správ, v ktorých poukazoval na jeho veľmi priaznivú finančnú situáciu aj v čase mimoriadnych opatrení, a podľa jeho posledných informácií generuje zisk mesačne 30 000,00 Eur. Ďalej oprávnená poukázala na to, že povinný neuviedol, prečo považuje trovy právneho zastúpenia za neúčelné, a túto časť jeho podania považuje za zmatečnú a námietky povinného navrhuje ako účelové a nedôvodné zamietnuť. Záverom oprávnená oznámila, že povinný prostredníctvom súdneho exekútora poukázal dňa 10.06.2020 titulom bežného výživného za 6/2020 sumu 38,00 Eur, a z účtu partnerky dňa 16.05.2020 sumu 200,00 Eur s poznámkou „alimenty“. Z uvedených dôvodov oprávnená navrhla, aby súdny exekútor návrh povinného na zastavenie exekúcie, resp. návrh na odklad exekúcie zamietol ako nedôvodný a súčasne si uplatnila ďalšie trovy konania v sume 61,23 Eur za vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie. Oprávnená

pripojila k svojmu vyjadreniu uznesenie Okresného súdu Komárno sp. zn. 11P/22/2020-82 zo dňa 26.05.2020.

6. Oprávnená následne v ďalšom vyjadrení zo dňa 10.11.2020 poukázala na to, že povinný dňa 23.10.2020 opätovne doručil exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 05.06.2020, pričom už taký istý návrh na zastavenie exekúcie doručil exekútorovi dňa 05.06.2020 a okrem skutočností, na ktoré poukázal už vo svojom vyjadrení zo dňa 01. 07. 2020 doplnil, že pokiaľ povinný v návrhu na zastavenie, resp. odklad exekúcie, uviedol dôvody súvisiace s pandémiou Covid-19, súdny exekútor mal o návrhu povinného zo dňa 05.06.2020 rozhodnúť bezodkladne v zmysle ust. § 3a zákona č. 62/2020 Z.z. tak, že takýto návrh zamietne, resp. sa nebude naň prihliadať s poukazom na ust. § 3 písm. e) zákona č. 62/2020 Z. z., nakoľko sa jedná o vymoženie pohľadávky na výživnom. Oprávnená je preto toho názoru, že exekútor hrubo porušil svoje povinnosti v konaní z dôvodu, že o takom istom návrhu zo dňa 05.06.2020 rozhodol až dňa 23.10.2020, navyše už po odpadnutí prekážok, ktoré v čase spísania návrhu na zastavenie exekúcie (05.06.2020) ani nexistovali. K upovedomeniu o odklade exekúcie zo dňa 23.10.2020, č. k. P. XXXEX XXX/XX-XX (podľa § 61h ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku) uviedla, že povinný nepredložil žiadny doklad o tom, že jeho živnosť je zastavená resp. prerušená. Povinný má tiež okrem príjmu zo živnosti príjem aj z prenájmu ornej pôdy na základe nájomnej zmluvy zo dňa 12.06.2019. V súvislosti s odkladom exekúcie poukázala aj na rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 1/09-29. 12. S poukazom na uvedené oprávnená žiadala, aby exekútor bezodkladne zrušil odklad exekúcie, a v exekúcii riadne a včas pokračoval, a na predložené oba návrhy povinného s totožným obsahom a dátumom neprihliadal. Súčasne si oprávnená uplatnil ďalšie trovy konania v sume 56,27 Eur za vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie.

7. Súdny exekútor predložil dňa 07.07.2020 súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie, vyjadrenie oprávnenej k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 15.05.2020 spolu s doručenkou preukazujúcou doručenie upovedomenia o začatí exekúcie povinnému dňa 22.05.2020. Súdny exekútor vo svojom podaní okrem iného uviedol, že „...návrh povinného na zastavenie exekúcie prišiel nepodpísaný a že v čase vykonávania lustrácií majetku mal povinný na účtoch finančné prostriedky“. Poverený súdny exekútor v podnete na zastavenie exekúcie zo dňa 17.11.2020 uviedol, že súdu posielal opätovný návrh povinného na zastavenie exekúcie, totožný s jeho návrhom zo dňa 05.06.2020, avšak na rozdiel od prvého návrhu povinného je tento návrh už povinným podpísaný s tým, že z dôvodu absencie podpisu povinného na jeho prvom návrhu zo dňa 05.06.2020 nebolo možné rozhodovať o jeho návrhu na odklad exekúcie.

8. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

11. Podľa § 61k ods. 4 Exekučného poriadku, návrhy na zastavenie exekúcie podľa odseku 3 odkladný účinok nemajú.

12. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

13. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

14. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie teda skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je preto rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie, nakoľko súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.). Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie tak zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal.

15. Podľa § 127 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis.

16. Podľa § 129 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 CSP, ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho treba doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti podanie odmietnuť. Ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

17. Súd v prvom rade vo vzťahu k námietke oprávnenej, že povinný dňa 23.10.2020 opätovne doručil exekútorovi návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 05.06.2020, pričom už taký istý návrh na zastavenie exekúcie doručil exekútorovi dňa 05.06.2020, poznamenáva, že podanie povinného, doručené súdnemu exekútorovi dňa 23.10.2020 nemožno posudzovať ako ďalší (nový) návrh na zastavenie exekúcie, keď v predmetnom podaní povinný odstránil len vady svojho predchádzajúceho neúplného návrhu na zastavenie exekúcie (doplnil svoj podpis), a to na základe uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 8Ek/720/2020, zo dňa 06.10.2020 ktorým bol povinný v súlade s § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku vyzvaný, aby svoje podanie zo dňa 05.06.2020 opravil a doplnil o náležitosti riadneho návrhu na zastavenie exekúcie, a to, aby predložil súdu ním podpísaný návrh na zastavenie exekúcie vzhľadom k tomu, že súd (a ani súdny exekútor) nemôže vo veci samej rozhodovať na základe neúplného alebo nezrozumiteľného podania. Napokon skutočnosti, že po obsahovej stránke ide o totožné podania povinného svedčí aj samotné konštatovanie oprávnenej, že ide o „taký istý návrh na zastavenie exekúcie“.

18. Súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 15.05.2020 bolo doručené povinnému dňa 22.05.2020. Povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 05.06.2020 podal na poštovú prepravu dňa 11.06.2020. Súd mal v tomto bode preukázané, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie po uplynutí lehoty v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, t.j. po uplynutí 15-dňoch odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné návrh povinného na zastavenie exekúcie posudzovať v zmysle § 61k ods. 3 Exekučného poriadku ako návrh na zastavenie exekúcie, ktorý nemá odkladný účinok, a v ktorom mohol povinný namietať len tie skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Uvedené pravidlo je prejavom koncentračnej zásady konania o návrhu na zastavenie exekúcie. Prejavom zásady koncentrácie je aj povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť

povinného. Povinný musí dôvody uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie preukázať relevantnými skutočnosťami. Neskoršie návrhy povinného na zastavenie exekúcie už odkladný účinok nemajú, teda exekútor aj napriek podanému návrhu môže vymáhať nároky špecifikované v poverení na vykonanie exekúcie. Okrem návrhu na zastavenie exekúcie do uplynutia 15-dňovej lehoty odo dňa doručenia Upovedomenia o začatí exekúcie, môže povinný podávať návrhy na zastavenie exekúcie aj neskôr, až do okamihu zastavenia, resp. ukončenia exekúcie. V každom novom návrhu na zastavenie exekúcie však povinný môže uviesť len tie skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie.

19. Na základe uvedeného súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie zistil, že námietky v ňom obsiahnuté sa týkajú dôvodov, ktoré nastali pred uplynutím lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, a návrh na zastavenie exekúcie bol podaný po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, a preto s prihliadnutím na kogentnosť § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, povinný týmto návrhom mohol právne relevantným a účinným spôsobom namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, v čoho dôsledku súd tieto povinným namietať skutočnosti vyhodnotil ako nedôvodné a nezakladajúce zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

20. Súd sa oboznámil s návrhom povinného na zastavenie exekúcie v zmysle vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku a opätovne preskúmal exekučný titul, ktorým je rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 23CoP/55/2019 - 898 zo dňa 18.03.2020, právoplatný a vykonateľný dňa 06.04.2020, keď krajský súd vo výroku I. predmetného rozsudku zaviazal povinného platiť výživné na maloletú oprávnenú vo výške 175,00 Eur mesačne od 02.05.2017 do 31.08.2018 a od 01.09.2018 vo výške 200,00 Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci, vopred k rukám matky s tým, že zaostané zročné výživné za obdobie od 02.05.2017 do 29.02.2020 vo výške 2 579,00 Eur sa otcovi povoľuje splácať v mesačných splátkach po 100,00 Eur splatných spolu s bežným výživným od právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

21. Čo sa týka povinným tvrdeného rozporu vymáhanej sumy zo strany oprávnenej s návrhom na začatie exekúcie, súd súhlasí s tvrdením oprávnenej, že súdnym exekútorom vymáhaná pohľadávka je v upovedomení o začatí exekúcie vyčíslená správne, keď oprávnená sa podaným návrhom na vykonanie exekúcie domáha vymoženía zameškaného výživného spolu v sume 2 679,00 Eur, pozostávajúceho zo sumy 2 579,00 Eur (zročné výživné za obdobie od 02.05.2017 do 29.02.2020), ktorú súd v exekučnom titule síce povolil povinnému splácať v mesačných splátkach po 100,00 Eur splatných spolu s bežným výživným od jeho právoplatnosti, avšak ktorá sa stala splatnou v celom rozsahu v dôsledku omeškania povinného s úhradou už v poradí prvej mesačnej splátky v sume 100,00 Eur, a zo sumy 100,00 Eur, ktorá predstavuje zameškané bežné výživné za mesiac apríl 2020, pričom povinný súdu nepreukázal (a ani netvrdil), že by uvedené zameškané výživné uhradil pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Rovnako v správnej výške súdny exekútor vymáha aj (i) výživné za mesiac máj 2020, t. j. v sume 100,00 Eur (už ako bežné výživné, keďže návrh na vykonanie exekúcie bol súdu doručený dňa 21.04.2020), keď súdny exekútor v upovedomení o začatí exekúcie zohľadnil platbu povinného v sume 100,00 Eur titulom bežného výživného, uhradenú priamo oprávnenej po podaní jej návrhu na vymoženie výživného, (ii) ako aj bežné výživné v sume 200,00 Eur počnúc mesiacom jún 2020.

22. Podľa § 9 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška č. 655/2004 Z. z.“) základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

23. Podľa § 10 ods. 1 písm. a) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 33 193,92 eura 486,29 eura + 6,64 eura za každých aj začatých 3 319,39 eura prevyšujúcich sumu 33 193,92 eura.

24. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

25. Podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

26. Podľa § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

27. Oprávnená si v návrhu na vykonanie exekúcie uplatnila aj trovy exekúcie, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, spolu v sume 132,45 Eur, a preto aj v tejto časti je upovedomenie o začatí exekúcie vydané správne. Námietka povinného o neúčelnosti predmetných trov právneho zastúpenia dôvodná nie je, keď oprávnená má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, medzi ktoré patria aj výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Súdnym exekútorom vymáhaná suma trov právneho zastúpenia, uvedená v poverení na vykonanie exekúcie ako aj v upovedomení o začatí exekúcie, bola oprávnenou uplatnená v súlade s § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 2 písm. c), § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. ako aj ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, keď oprávnená vychádzala z tarifnej hodnoty vecí 2 679,00 Eur (zameškané výživné), t. j. z výšky peňažného plnenia, určeného pri začatí poskytovania právnej služby, pričom odmenu žiadala za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia a návrh na začatie konania (§ 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., t. j. 2 x 55,605 Eur) + režijný paušál v sume 2 x 10,62 Eur (§ 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z.). Na oprávnenosti a účelnosti predmetných trov exekúcie na strane oprávneného nemení nič ani skutočnosť, že si oprávnená vymáha nárok na výživné v samostatnom konaní napriek tomu, že exekučným titulom bola povinnému uložená povinnosť platiť výživné aj na ďalšie dieťa, nakoľko v danom prípade ide o dva samostatné nároky a zo žiadneho ustanovenia Exekučného poriadku nevyplýva, že tí, ktorí sú oprávnení požadovať splnenie samostatných nárokov z jedného exekučného titulu, sú povinní si tento nárok uplatňovať spoločne v jednom exekučnom konaní.

28. Čo sa týka tvrdenia povinného, že dňa 12.03.2020 zaplatil k rukám matky oprávnenej sumu 570,00 Eur, ktorá mala predstavovať okrem výživného na oprávnenú výživné aj na ďalšie dieťa, súd uvádza, že uvedená skutočnosť by ani v prípade, že by povinný uskutočnenie takejto platby súdu preukázal (čo však neurobil) nebola dôvodom na zastavenie exekúcie, nakoľko ak povinný takúto platbu k rukám matky oprávnenej poukázal, mal túto skutočnosť namietat v základnom konaní, pretože skutkové (prípadne právne) okolnosti, ktoré predchádzali vydaniu exekučného titulu (exekučný titul bol v posudzovanej veci vydaný až následne dňa 18.03.2020), nie je súd v exekučnom konaní oprávnený skúmať, t. j. exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal, pretože nerešpektovanie exekučného titulu by znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. Navyše cieľom exekučného konania je vymoženie peňažnej alebo nepeňažnej pohľadávky, vyplývajúcej z exekučného titulu v prípade, keď ju povinný dobrovoľne v stanovenej lehote nesplnil, a nie opätovné hmotnoprávne skúmanie ohrozeného alebo porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie bolo predmetom základného konania, pričom exekučný súd zdôrazňuje, že ani prípadné vady základného (nachádzacieho) konania (ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. Možno teda konštatovať, že ak by povinný aj skutočne dňa 12.03.2020 uhradil k rukám matky oprávnenej sumu 570,00 Eur, bola by táto skutočnosť v exekučnom konaní právne irelevantná. A ako už súd uviedol v predchádzajúcom bode, platby povinného titulom bežného výživného za mesiac apríl a máj 2020 po 100,00 Eur boli už v upovedomení o začatí exekúcie zohľadnené (platba v sume 100,00 Eur titulom bežného výživného za mesiac apríl 2020 bola zohľadnená už v samotnom návrhu na vykonanie exekúcie). Súd ešte poznamenáva, že dôvodom na (čiastočné) zastavenie exekúcie nie sú ani čiastočné úhrady vymáhaného nároku zo strany povinného po začatí exekučného konania, nakoľko ak k účinkom splnenia dlhu dôjde počas exekučného konania, pôjde vždy o vymoženie, resp. čiastočné vymoženie pohľadávky oprávneného, keď exekúcia bez ďalšieho v rozsahu splnenej povinnosti končí, t. j. súd v takom prípade rozhodnutie o zastavení exekúcie (resp. čiastočnom zastavení) nevydáva. Splnenie dlhu by bolo dôvodom na zastavenie exekúcie pre naplnenie dôvodu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku len vtedy, ak by k plneniu došlo ešte pred začatím exekučného konania, keď v tom prípade by bolo možné konštatovať, že oprávnený podal nedôvodný návrh na vykonanie exekúcie.

29. Vo vzťahu k argumentu povinného, že podal dovolanie, ktorým sa domáha zrušenia exekučného titulu, súd konštatuje, že aj keby povinný podal dovolanie voči exekučnému titulu, ktorú skutočnosť však povinný súdu rovnako nepreukázal, nebol by to bez ďalšieho dôvodu na zastavenie exekúcie. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na konštantnú judikatúru, v zmysle ktorej podanie mimoriadneho opravného prostriedku nemá samo osebe vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu (pozri napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 60/04 z 19.05.2004). Dôvodom na zastavenie exekúcie by nebolo ani prípadné odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, nakoľko v prípade povolenia odkladu vykonateľnosti exekučný titul nestráca vlastnosť vykonateľnosti, len nastupuje prekážka, v dôsledku ktorej nie je možné exekúciu vykonať. V značnom smere zákon síce chráni záujmy povinného, nesmie však zároveň ani zanedbávať záujmy oprávneného, pretože v jeho prospech už bola exekúcia nariadená a oprávnený má právo žiadať, aby v nej bolo pokračované, a aby sa uspokojenie jeho nároku neodďaľovalo (pozri Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 60/04). Súd pre úplnosť veci uvádza, že v rovine exekučného konania by následkom povolenia odkladu vykonateľnosti exekučného titulu bol odklad exekúcie v zmysle § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, o ktorom rozhoduje exekútor vydaním upovedomenia o odklade exekúcie.

30. Ako iný dôvod zastavenia exekúcie, ktorý mal nastať po začatí exekúcie, neobstojí ani návrh povinného na nariadenie neodkladného opatrenia, podaný na Okresnom súde Komárno, ktorým povinný žiadal súd dočasne zmeniť splatnosť výživného, keď Okresný súd Komárno uznesením č. k. 11P/22/2020 - 82 zo dňa 26.05.2020 predmetný návrh povinného (otca), ktorým žiadal dočasne znížiť svoju bežnú vyživovaciu povinnosť na maloleté deti, dočasne odložiť úhradu mesačných splátok na zaostané zročné výživné, dočasne odložiť úhradu mesačných splátok na tvorbu úspor a na zaostané zročné výživné na tvorbu úspor, zamietol s odôvodnením, že neexistuje žiadne zákonné ustanovenie v CMP ani v CSP, ktoré by umožňovalo neodkladným opatrením zníženie alebo zvýšenie už súdom určenej vyživovacej povinnosti rodiča na maloleté dieťa, resp. odklad platenia výživného na maloleté dieťa a súd tiež v uvedenom uznesení poznamenal, že Krajský súd Trnava v Trnave rozsudkom č. k. 23CoP/55/2019-898 zo dňa 18.03.2020 vyživovaciu povinnosť otca určil už v čase po vyhlásení pandémie ochorenia COVID - 19.

31. Kvalifikovaným dôvodom zastavenia exekúcie by nebola ani prípadná nepriaznivá finančná situácia povinného, keď nemajetnosť povinného zákonodarca nezaradil medzi dôvody na zastavenie exekúcie upravených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, pri naplnení ktorých je to práve súd, ktorý exekúciu zastavuje. Exekučný poriadok v § 61 g ods. 3 Exekučného poriadku ponúka riešenie zhoršenej majetkovej situácie povinného v podobe splátkového kalendára, prípadne postup podľa § 61n písm. d) Exekučného poriadku, kedy je možné zastavenie exekúcie priamo súdnym exekútorom (nie súdom) v prípade, ak sa do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora. Súd taktiež dáva do pozornosti povinného aj ust. § 61h ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, podľa ktorého exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania, platiteľovi mzdy povinného, banke, dlžníkovi povinného alebo iným osobám dotknutým exekúciou, ak povinný, ktorý je fyzickou osobou, podal žiadosť o odklad exekúcie a vyhlásil, že sa bez svojej viny ocitol prechodne v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky. V zmysle § 64 Exekučného poriadku má súdny exekútor zasahovať do práv povinného len v takom rozsahu, v akom je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu exekučného konania. Spôsob vykonávania exekúcie určí súdny exekútor v súlade so zásadou primeranosti a vhodnosti, ktorá sa posudzuje aj z hľadiska majetku, ktorým povinný disponuje. Z týchto ustanovení jednoznačne vyplýva, že je práve úlohou povereného súdneho exekútora pôsobiaceho ako predĺžená ruka súdu objektívne zistiť majetok podliehajúci exekúcii a až na podklade relevantných a najmä objektívnych zistení zvoliť príslušný zákonný postup. Prijatím opačného záveru by súd povinného nespravodlivo a najmä predčasne zbavoval jeho bremena plniť si svoje záväzky priznané exekučným titulom bez toho, aby vôbec súdny exekútor mal možnosť v relevantnom časovom období objektívne zistiť jeho majetkovú situáciu (a to aj do budúcnosti) a tým aj jeho schopnosť vymáhanú pohľadávku (čo i len z časti) uhradiť. Bolo by v príkrom rozpore so základnými zásadami, na ktorých je vystavaný právny poriadok Slovenskej republiky, ako aj so znením § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, aby na podklade takejto obrany súd (na viac doposiaľ bez akýchkoľvek dôkazov o nemajetnosti povinného) poskytol povinnému ochranu v podobe zastavenia exekúcie. Inými slovami, z pohľadu exekučného súdu sú majetkové pomery povinného vo vzťahu k dôvodom na zastavenie

exekúcie upravených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku bez právneho významu, keďže mu zákonom nebola zverená právomoc zastaviť exekúciu pre nemajetnosť povinného, túto možnosť dal zákonodarca len súdnemu exekútorovi (§ 61n písm. d/ Exekučného poriadku).

32. Nakoľko novelou Exekučného poriadku, uskutočnenou zákonom č. 2/2017 Z.z., zákonodarca zveril právomoc rozhodovať o odklade exekúcie súdnemu exekútorovi (ust. § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku), súd sa návrhom povinného na povolenie odkladu exekúcie bližšie nezaoberal. Súd však pre úplnosť veci uvádza, že z vyjadrenia oprávnenej vyplýva, že súdny exekútor upovedomením zo dňa 23.10.2020, č. k. EX XXXEX XXX/XX-XX o odklade exekúcie už rozhodol. Avšak vzhľadom ku skutočnosti, že opravný prostriedok voči predmetnému rozhodnutiu exekútora nie je prípustný, sú bez významu aj námietky oprávnenej voči takémuto rozhodnutiu.

33. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia zákona, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti je teda nepochybné, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný, nakoľko povinný nepreukázal dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a v spojení so skutočnosťou, že súd ex offo nenašiel ani iný dôvod na zastavenie exekúcie, v dôsledku čoho súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu zamietol, tak ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia.

34. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

35. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

36. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

37. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

38. Povinný si v návrhu na zastavenie exekúcie neuplatnil trovy exekučného konania. Súd z dôvodu, že povinný si neuplatnil trovy exekučného konania v spojení so skutočnosťou, že súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol v celom rozsahu, nepriznal povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, tak ako je to uvedené v II. výroku tohto uznesenia.

39. Exekučný poriadok má osobitnú úpravu týkajúcu sa trov exekúcie oprávneného. Podľa ustanovenia § 199d Exekučného poriadku, má oprávnený voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo v dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Exekučný poriadok teda v zásade predpokladá, že v konaní vzniknú dôvodne vynaložené a účelné trovy exekúcie predovšetkým oprávnenému. Rozhodnutie o trovách exekúcie však nepochybne musí tiež zodpovedať všeobecnej zásade spravodlivosti súdneho konania, ako jednej z nosných zásad akéhokoľvek (teda aj exekučného) konania. Aj pri rozhodovaní o trovách exekúcie je preto nevyhnuté vychádzať z konkrétnych okolností danej veci a zohľadniť všetky osobitosti relevantné z hľadiska rozhodovania o trovách exekúcie.

40. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takémuto tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené považujú. Účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania, avšak podmienkou je, že ide o výdavky potrebné na uplatňovanie či bránenie práv účastníka konania. Poukazujúc sa vyššie uvedené, účastník konania - oprávnený, ktorý mal plný úspech v súvislosti s rozhodovaním o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potreboval na uplatňovanie práva alebo bránenie práva proti účastníkovi - povinnému, ktorý úspech nemal.

41. Oprávnená si uplatnila ďalšie trovy konania za vyjadrenie sa k návrhu na zastavenie konania zo dňa 01. 07. 2020 v sume 61,23 Eur (50,605 Eur + režijný paušál 10,62 Eur) ako aj za vyjadrenie sa k návrhu na zastavenie konania zo dňa 10.11.2020 v sume 56,27 Eur (45,645 Eur + režijný paušál 10,62 Eur).

42. Po preskúmaní uplatnených trov tak súd v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami Exekučného poriadku a Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. priznal oprávnenej náhradu trov konania, pozostávajúcich z uplatnených trov právneho zastúpenia za úkon - vyjadrenie sa k návrhu na zastavenie konania zo dňa 01.07.2020 v sume 61,23 Eur (oprávnená vychádzala z tarifnej hodnoty veci vo výške 2 441,00 Eur, pričom výška odmeny za jeden úkon právnej služby predstavuje polovicu základnej sadzby tarifnej odmeny, t.j. sumu 50,605 Eur + 1 x režijný paušál vo výške 10,62 Eur), keď oprávnená bola v tomto konaní úspešná (súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol) a zároveň súd uvedené trovy právneho zastúpenia oprávnenej považoval za preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré jej vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Trovy, ktoré boli oprávnenej priznané týmto rozhodnutím, budú od povinného vymáhané v tomto exekučnom konaní na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, vydanom po právoplatnosti uznesenia v zmysle § 199d Exekučného poriadku.

43. Za odôvodnené a účelne vynaložené výdavky však súd nepovažoval výdavky na trovy právneho zastúpenia za úkon - vyjadrenie sa oprávnenej k návrhu na zastavenie konania zo dňa 10.11.2020 v sume 56,27 Eur, keďže ako súd už vyššie uvádzal v prípade podania povinného, doručeného súdnemu exekútorovi dňa 23.10.2020 nešlo o ďalší (nový) návrh na zastavenie exekučného konania, zo strany povinného v ňom neboli doplnené ani žiadne nové skutkové okolnosti, keď povinný v predmetnom podaní doplnil len svoj podpis, na odstránenie ktorej vady podania bol vyzvaný súdom na základe uznesenia sp. zn. 8Ek/720/2020 zo dňa 06.10.2020 Preto oprávnená všetky skutočnosti, ktoré vo vzťahu k návrhu povinného na zastavenie exekúcie chcela uviesť, mala a mohla uviesť už v prvom vyjadrení sa k návrhu na zastavenie exekučného konania zo dňa 01.07.2020. Súd ešte pre úplnosť veci uvádza, že oprávnená sa vo svojom v poradí druhom vyjadrení vyjadrovala prevažne k návrhu povinného na odklad exekúcie. Súd však nemohol oprávnenej priznať náhradu ani za takéto vyjadrenie, keď výdavok na úkon právnej služby - vyjadrenie sa k návrhu povinného na odklad exekúcie, nie je zaradený medzi trovy exekúcie, na náhradu ktorých má oprávnený v zmysle ustanovenia § 199a ods. 1 (upravujúceho taxatívne trovy exekúcie oprávneného, na náhradu ktorých má od povinného nárok) v spojení s ustanovením § 199d ods. 1 Exekučného poriadku nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.